

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 13CoP/21/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722201779  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1722201779.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloletú: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, so sídlom Moyzesova 2, Pezinok, dieťa matky: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. XXXX/X G., H., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ivana Zmeková, PhD., advokátka, so sídlom Zámocká 18, Bratislava, a otca: B. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom H. XXX, G. - H., o zmenu úpravy styku s maloletou, o uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 5P/68/2023-568 zo dňa 03.10.2023, takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu **zrušuje**.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením zmenil výrok I. uznesenia, sp. zn. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023 a uložil matke, otcovi a maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia výchovných zručností rodičov, zvládnutia svojej rodičovskej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi na dieťa, za účelom zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať v rozsahu 30 hodín a zlepšenia a posúdenia rodičovských zručností rodičov. Rodičom maloletej uložil povinnosť riadiť sa pokynmi psychológa a dodržiavať stanovené termíny stretnutí a zabezpečiť účasť maloletej na odbornom psychologickom poradenstve (výrok I.). V ostatnom uznesenie špecifikované v predchádzajúcom výroku nezmenil (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 5, § 37 ods. 2 písm. d), ods. 7, 8 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“), čl. 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 102 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a mal za preukázané, že výchovné opatrenie uložené uznesením č. k. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023 sa vykonáva už 6 mesiacov a plní svoj účel. Z nariadeného rozsahu 30 hodín bolo vyčerpaných k mesiacu september 2023 len 12 hodín a 30 minút, pričom kolízny opatrovník aj CDR Pezinok vyjadrili potrebu zahrnúť do realizovania zostávajúceho rozsahu výchovného opatrenia aj prítomnosť maloletej, aby sa zabezpečila možnosť priameho posúdenia rodičovských zručností rodičov maloletej v interakcii s maloletou.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

4. Uviedla, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle novej platnej úpravy účinnnej od 01.01.2023, ktorá podľa ust. § 120 CSP určuje, že vo veciach starostlivosti o maloletých súd rozhoduje rozsudkom. Súd prvej inštancie postupoval (ešte aj v prípade vydania prvého uznesenia) podľa starej platnej úpravy, kedy v zmysle ust. § 120 ods. 1 CSP súd rozhoduje v taxatívne vymedzených veciach rozsudkom,

v ostatných prípadoch rozhoduje uznesením. Keďže uloženie výchovného opatrenia v zmysle starej platnej úpravy bolo možné zahrnúť pod ust. § 111 písm. p) teda v iných veciach, ak to vyplýva z osobitného predpisu (v tomto prípade z ust. § 37 ods. 2 písm. d) ZoR), rozhodoval o ňom súd uznesením. Na základe vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie už prvé rozhodnutie vydať vo forme rozsudku alebo výchovné opatrenie uložiť vo forme neodkladného opatrenia. Takýmto postupom jej zamedzil súd prvej inštancie možnosť podať odvolanie voči uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zahrnul do výchovného opatrenia aj maloletú, keďže s týmto rázne nesúhlasila. V oboch prípadoch sa teda jednalo o uznesenie, ktorým súd prvej inštancie de facto nariadil neodkladné opatrenie. V takomto prípade by však odvolanie prípustné malo byť, a to v zmysle ust. § 357 písm. d) CSP (uvedené platí aj pre prípad ak by súd rozhodoval vo forme rozsudku, voči ktorému je prípustné odvolanie vždy). Taktiež nesúhlasila s tým, aby maloletá bola zahrnutá do výchovného opatrenia, čo už v konaní viackrát deklarovala, že nikdy netvrdila, že by mala maloletá zlý vzťah s otcom, práve naopak. Maloletá má však problém s prespávaním u otca na viac ako jednu noc, keďže od otca chodí už po prespatí na jednu noc značne náladová, rozladená a je extrémne na ňu pripútaná. Rodičia už prespatie na dve noci vyskúšali a vôbec sa to neosvedčilo. Za bezpredmetné považovala, aby bolo výchovné opatrenie vykonávané za účelom zlepšenia a posúdenia rodičovských zručností, keďže tieto rodičia jeden na druhom nikdy nespochybňovali. Tvrdila, že pracovníčky z CDR Pezinok nemohli nezistiť na základe sedení u nich v sídle v Pezinku, či má maloletá problém u otca prespávať na viac ako jednu noc. Navyše sa ani nemôže zúčastňovať na realizácii týchto sedení v CDR Pezinok, nakoľko je druhý mesiac zamestnaná, je v skúšobnej dobe a zároveň je pre ňu náročné dochádzať do Pezinka a ešte aj s maloletou. Preto navrhovala zmenu inštitúcie z Pezinka do I., čo však súd zamietol. Ďalšou skutočnosťou, pre ktorú navrhovala zmenu inštitúcie bolo, že sa spolu s maloletou presťahovala z H. do I. a tu majú obe nahlásený aj trvalý pobyt a maloletá tu navštevuje škôlku a tiež ako aj z dôvodu zaujatosti pracovníčok v CDR Pezinok voči jej osobe, ktorý dojem nadobudla už priamo počas sedení v CDR, kedy sa k nej pracovníčky správali nevhodne a nadržiavali vo všetkom otcovi. Neobjektívnosť vyplynula aj z ich správy zo dňa 11.09.2023, ktorá neobsahuje všetky skutočnosti, ktoré boli uvedené na tomto spoločnom sedení. Pracovníčky z CDR boli voči jej osobe vyhradené, útočili na ňu, pričom aj zo správy je evidentné, že ju napísali tak, aby primárne poškodili jej meno a vykreslili otca v dobrom slova zmysle, a to tým, že neobsiahli do správy objektívne a nestranné všetko dôležité. Súd prvej inštancie však tento jej návrh a znemožnil podať odvolanie a tým dopomohol otcovi v realizácii jeho návrhov (keďže aj otec navrhoval začleniť maloletú do výchovného opatrenia). Pre maloletú by to bola však veľká záťaž, nakoľko posledné mesiace prechádzala ráznymi zmenami, ale súd prvej inštancie sa stotožňuje výlučne s názormi otca.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Trval na svojich doterajších vyjadreniach. Podľa neho matka len predlžuje čas, v snahe prispôbiť situáciu svojim potrebám. Poukázal na vek maloletej, ktorá je plne spôsobilá k návštevám u neho, tak ako navrhol.

6. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je napriek nesprávnemu poučeniu súdu prvej inštancie opravný prostriedok prípustný (správne § 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP je potrebné zrušiť.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil,

ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti napadnutého uznesenia, ktoré bolo vydané v konaní o rozšírenie styku otca s maloletou, po rozhodnutí vo veci samej meritórnym rozhodnutím (rozsudkom) a zároveň ním okresný súd zmenil uznesenie sp. zn. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023, ktorým počas konania uložil výchovné opatrenie.

10. Podľa § 120 CMP, účinného od 01.01.2023, súd rozhoduje vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozsudkom, ktorý okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj poučenie o spôsoboch výkonu rozhodnutia.

11. Podľa 220 ods. 1, 2 CSP, v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Podľa § 111 písm. m) CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o výchovných opatreniach.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 212 CSP, rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

15. Podľa § 219 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Prítom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami. Len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

16. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie počas konania uznesením, sp. zn. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023 uložil rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia výchovných zručností rodičov, zvládnutia svojej rodičovskej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi na dieťa a za účelom zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať v rozsahu 30 hodín realizované v CDR Pezinok. Následne súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 5P/68/2023 zo dňa 13.09.2023 rozhodol vo veci samej o rozšírení styku otca s maloletou. Kolízny opatrovník súdu prvej inštancie oznámil, že matka bráni opakovane CDR a otcovi v realizácii výchovného opatrenia, preto navrhol, aby súd prvej inštancie zmenil uznesenie o uložení výchovného opatrenia tak, že uloží výchovné opatrenie aj maloletej, a to za účelom posúdenia rodičovských zručností otca a matky. Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením č. k.

5P/68/2023-568 zo dňa 03.11.2023, ktorým zmenil výrok I. uznesenia, sp. zn. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023.

18. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy CMP v čase rozhodovania napadnutým uznesením, pretože podľa CMP účinného od 01.01.2023 došlo k zjednoteniu formy meritórnych rozhodnutí v konaniach vo veciach starostlivosti o maloleté deti, keď v zmysle § 120 CMP súd rozhoduje vo veciach starostlivosti o maloletých rozsudkom, ktorý okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj poučenie o spôsoboch výkonu rozhodnutia. Súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie dňa 03.10.2023, teda postupoval podľa už neúčinnnej právnej úpravy CMP do 31.12.2022, keď rozhodoval o výchovnom opatrení uznesením.

19. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie vydal nedôvodne a to už po rozhodnutí vo veci samej rozsudkom č. k. 5P/68/2023-552, pričom ďalšieho pochybenia sa dopustil aj tým, keď o nariadení výchovného opatrenia rozhodol uznesením a nie rozsudkom, tak ako ustanovuje účinná právna úprava CMP od 01.01.2023, teda nesprávnou formou rozhodnutia.

20. Napokon odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval už pri vydaní uznesenia č. k. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023, kedy už v tom čase mal rozhodovať o uložení výchovného opatrenia v zmysle platnej právnej úpravy rozsudkom. Nakoľko však voči uzneseniu nebolo podané odvolanie a dňa 16.02.2023 nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd sa ním nezaoberal.

21. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu nesprávne, preto napadnuté uznesenie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil z dôvodu, že v dôsledku existencie závažných väd napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Pretože k vydaniu napadnutého uznesenia nemalo po rozhodnutí vo veci samej dôjsť, odvolací súd ho zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, nakoľko neexistovali dôvody na jeho vydanie.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).